

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Fény a kijelzőn**

1. Fény a kijelzőn

Molnár Ildikó

Dániel a második emeleti lakásában kétségbeesetten próbált nem létezni. A zár háromszori kattánása sem nyújtott teljes biztonságérzetet, miközben a lépcsőházból idáig hallatszott, ahogy a gáláns Köves Dezső bácsi épp sármos bókokkal takarja el az Erzsi néninek csúsztatott hamis igazolást. Dániel tenyere izzadt, a telefonja pedig a dohányzóasztalon hirtelen rezegni kezdett.

Egy ismeretlen számról érkező üzenet villant fel a kijelzőn: „A tegnap esti törlés nem volt teljes. A szerver megőrizte a másolatot.”

A fiú szeme gúvadt a világító képernyőre. A tegnap éjfélkor meghozott, kétségbeesett döntése – amellyel egyetlen kattintással próbálta megsemmisíteni a cég kényes adatbázisát – most újult erővel csapott vissza rá. A kijelző apró fénye fegyverként szegeződött rá a sötét nappaliban. Kényszeresen osont az ablakhoz, és a függöny résén át kikukucskált a belső udvarra, attól tartva, hogy valaki a sötétből figyeli.

Odafent Várkonyi épp teátrális drámaisággal szavalta a Hamletet a gangon, tovább fokozva az áramszünetes éjszaka abszurd hangulatát. Dániel remegő hüvelykujjal gépelte be a választ: „Mit akarsz?”, ám a reakció azonnal megérkezett: „A tegnap esti hibád ára magas. Figyelj a postaládádra.”

Dániel gyomra görcsbe rándult. A tegnap esti titok nem maradt temetetlen – és a ház falai között valaki pontosan tudta, mit tett.